

Marie Björkman

Socialnämnden 2011-03-23

Yttrande över revisionsrapport om äldre med sammansatta vårdbehov

Sammanfattning

På uppdrag av revisorerna i Stockholms läns landsting, Stockholms stad och Täby kommun har stiftelsen Stockholms läns Äldrecentrum genomfört en granskning av hur vården av äldre med sammansatta vårdbehov fungerar i gränssnittet mellan kommunernas och landstingets ansvarsområde. Revisionsprojektet ingår i revisionsplanen för Täby år 2010.

Utifrån Äldrecentrums rapport lämnar revisionen ett antal rekommendationer till huvudmännen. Revisionen önskar att socialnämnden lämnar ett yttrande över revisionsrapporten senast den 30 mars 2011.

Förslag till beslut

Socialnämnden beslutar att anta social omsorgs förslag till yttrande som sitt eget och överlämna det revisionen.

Rapporten

De problem i gränssytorna mellan vårdgivare som i studien framtonat som mest riskabla för den enskilde är

- Att distriktssköterska och vårdbiträde är i olika organisationer och att samarbetet dem emellan i så hög grad är personberoende
- Att det inte finns en samsyn mellan huvudmännen kring vilken hälso- och sjukvård det särskilda boendet ska klara
- Att information vid in- och utskrivning från slutna vård inte alltid når fram till rätt person och inte alltid är fullständig

I rapporten föreslås också tolv punkter för förbättring. Bland annat att det krävs tydliga samverkansavtal mellan huvudmännen, samverkansansvariga tjänstemän bör utses, uppföljning av brister i samverkan behöver skärpas, gemensamma rutiner för t.ex. vårdplanering i hemmet behövs och att fokus behöver flyttas från vem som ska betala de delegerade hälsor – och sjukvårdsuppgifterna till hur patientsäkerheten bäst kan säkerställas.

Yttrande

En åldrande befolkning kommer att ställa allt större krav på en väl funge-

rande samverkan mellan de aktörer som verkar inom omsorgen och vården om de äldre.

Den revisionsrapport som nu presenterats lyfter väl fram den problematik som omgärdar dagens äldreomsorg, och om inget händer, även morgondagens.

Frågan om samverkan har varit aktuell allt sedan Ädelreformen genomfördes i början av 1990-talet. Vid den tiden var beställare och utförare ett, och formerna för samverkan var relativt givna. Sedan dess har organisationer kommit och gått, idag har både kommun och landsting valfrihetssystem med privata och kommunala aktörer sida vid sida.

Socialnämnden instämmer i att det finns ett behov av tydliga samverkansöverenskommelser och en ny samverkansstruktur som är anpassad till den organisationsform som nu gäller. För närvarande sker i princip ingen samverkan och strukturerna är mycket otydliga.

Överenskommelser och struktur kan dock inte lösa problemen fullt ut, det måste finnas en genuin vilja att samverka hos huvudmännen - från den politiska ledningen till den enskilde leverantören. Eftersom det är stora och komplexa organisationer som ska mötas, är det nödvändigt att de samverkansformer som tillskapas överlever längre än en mandatperiod.

Även om en väl fungerande samverkan baseras på andra faktorer, går det inte att bortse från de ekonomiska aspekterna. Så länge ansvaret för vård och omsorg om äldre delas av två huvudmän, är det viktigt med en tydlig gränsdragning vad gäller såväl verksamhetsansvar som ekonomiskt ansvar. En leverantör har ett tydligt uppdrag för vilket han eller hon ersätts av "sin" huvudman. Om någon uppgift befinner sig i gränslandet mellan kommun och landsting, bör huvudmännen omgående klargöra hur ansvaret och kostnaderna ska fördelas. Ett exempel på en sådan mindre lyckad hantering är delegeringar inom hemtjänsten.

Socialnämnden har i verksamhetsplanen för 2011 ett prioriterat uppdrag att tillsammans med landstinget utarbeta en samverkansöverenskommelse. Sammanfattningsvis ställer sig socialnämnden positiv till en samverkan kring de rekommendationer som presenteras i revisionsrapporten.

Lisbeth Sämå
Socialchef

Susanne Rading
Enhetschef